

## วิธีจับสันความแตกต่างคือ ให้ท่านในทันที และสะสมบุญที่ยิ่งใหญ่

วันนี้ บัปตาดาจะบอกเรื่องราวกับลูกพร้อมกับมีภาพประกอบเกี่ยวกับการสนทนาที่เกิดขึ้นระหว่างบัปและดาดาเมื่อเช้านี้ ลูกทั้งหมดมีความสนใจมากที่จะรับฟังเรื่องราวนี้หรือไม่? ดังนั้นเรื่องของวันนี้จะเป็นเรื่องอะไร? พ่อบราห์มาเดินไปรอบ ๆ สวนในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ขณะที่ท่านเดินไปรอบ ๆ นั้นมีใครที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าของท่าน? ใครที่อยู่เบื้องหน้าของพ่ออย่างสม่ำเสมอ? ลูกทั้งหมดรู้อย่างนี้เป็นอย่างไร? พ่อหมุนลูกบิดของลูกปะคำของลูก ลูกปะคำไหน? ลูกปะคำของคุณธรรม ดังนั้นพ่อบราห์มาหมุนลูกบิดของลูกปะคำของคุณธรรม พ่อชี้ว่าถามพ่อบราห์มาว่า: ท่านกำลังคิดอะไรอยู่? บราห์มาบาตอบว่า: “งานใดที่เป็นของท่านก็เป็นงานของฉันด้วยเช่นกัน ฉันมองไปที่ลูกปะคำของคุณธรรมของลูก ๆ พ่อชี้ว่าถามว่า: “ท่านเห็นอะไร?” ท่านจะได้เห็นอะไรหรือ? ลูกบางคนมีลูกปะคำที่เป็นเหมือนกับสร้อยคอ ลูกปะคำของลูกบางคนยาวมากที่ลงมาถึงเท้าของพวกเขา ลูกบางคนมีลูกปะคำที่มีลูกบิดหลายแถว ลูกบางคนได้รับการประดับด้วยลูกปะคำมากมายที่ดูราวกับว่าลูกปะคำนั้นได้กลายเป็นเครื่องแต่งกายของพวกเขา

เมื่อเห็นลูก ๆ ที่ถูกประดับด้วยลูกปะคำของคุณธรรมต่าง ๆ พ่อบราห์มาด้วยความยินดีอย่างมาก ลูกทั้งหมดรู้จักลูกปะคำแห่งคุณธรรมของตนเองไหม? ลูกประดับได้มากแค่ไหน? ลูกมองที่ภาพนี้ของลูกหรือไม่? พ่อบราห์มาวาดภาพของพวกเขา เช่นเดียวกับที่ศิลปินวาดเส้นสาย ท่านวาดภาพของลูกด้วยเส้นของโชค ลูกก็สามารถวาดภาพของลูกเองได้เช่นกัน ลูกสามารถวาดโชคของลูกเองได้ไหม? ลูกสามารถถ่ายรูปได้ไหม? ลูกรู้ว่าจะถ่ายภาพอย่างไรไหม? ภาพของตนเอง? หรือของคนอื่น? ลูกรู้วิธีที่จะถ่ายภาพของตนเองไหม? ดังนั้นวันนี้ภาพของทุกคนถูกถ่ายในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน จะต้องเป็นกล้องที่มีขนาดใหญ่ เช่นนั้น นี่ไม่ใช่เพียงแค่ลูกทั้งหมดที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น แต่เป็นภาพของบราห์มินทั้งหมด เมื่อบาบาได้เห็นลูกทั้งหมดประดับด้วยลูกปะคำของลูก บาบาได้เห็นคุณสมบัติพิเศษอะไรของลูกบางคน? แต่ละคุณธรรมเป็นเหมือนเพชรที่มีรูปแบบและสีที่แตกต่างกัน โดยเฉพาอย่างยิ่งมีสีสี่ สีของสี่วิชาหลักที่ถูกวาดขึ้นมา ลูกรู้จักวิชาเหล่านั้นหรือไม่? ความรู้ โยคะ คุณธรรม และเซว (งานรับใช้)

**สัญลักษณ์ของการเป็นตัวของตัวเอง:** สีของผู้ที่เป็นตัวของความรู้คืออะไร? สีของผู้ที่เป็นตัวของความรู้คือสีทอง เพราะเพชรมีแสงที่เป็นสีทอง สีอื่น ๆ ทั้งหมดมองเห็นได้ภายในนั้น ลำแสงมากมายของสีต่างๆทั้งหมดมองเห็นอย่างเป็นประกายขณะที่ปรากฏออกมาจากเพชรเม็ดเดียวเท่านั้น ที่เหมือนราวกับว่าพระอาทิตย์ส่องแสงมาจากกระยะไกล พระอาทิตย์นี้สวียิ่งว่าพระอาทิตย์นั้น เพราะลำแสงที่มีสีส้มมองเห็นได้อย่างชัดเจนมากจากกระยะไกล ภาพของวิธีที่เพชรเปล่งประกายออกมาปรากฏอยู่เบื้องหน้าของลูกหรือไม่?

**สัญลักษณ์ของการจดจำระลึกถึง:** นี่เป็นสิ่งที่ง่ายไหม? ลูกจะทำอะไรเมื่อลูกนั่งที่นั่นในการจดจำระลึกถึง? ลูกมีแสงสีแดงอย่างไรก็ตาม มีสีทองผสมอยู่ในสีแดงนี้ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสีนี้ไม่ได้อยู่ในโลกของลูก สิ่งนี้เรียกว่าเป็นสีแดงแค่ชื่อเท่านั้น

**สัญลักษณ์สำหรับคุณธรรม (การสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง):** สีขาว อย่างไรก็ตามภายในสีขาวนั้น สีทองที่เปล่งประกายก็ผสมกับสีตรงกลางของดวงจันทร์ หรือเมื่อสีเหลืองอ่อนได้เพิ่มสีของแสงจันทร์ แล้วมันจะมีลักษณะเหมือนแสงจันทร์ แต่เพราะมันเป็นสีทองเล็กน้อย ประกายของมันกลับมามีความสวยงามมากยิ่งขึ้นลูกจะไม่สามารถสร้างสีเช่นนั้นได้ที่นี้ เพราะสีนั้นเปล่งประกาย ไม่ว่าลูกจะพยายามมากแค่ไหน สีที่มีอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนจะถูกสร้างขึ้นที่นี่ได้อย่างไร?

**สัญลักษณ์สำหรับงานรับใช้:** สีเขียว โดยการทำงานรับใช้ ลูกจะสร้างความเขียวจีในทุกหนแห่ง (ลูกทำให้ทุกสิ่งเจริญงอกงาม) ลูกเปลี่ยนป่าแห่งขวากหนามให้เป็นสวนดอกไม้

ดังนั้นลูกได้ยินสัญลักษณ์ของสี่สีหรือไม่? ที่คอของทุกคนได้รับการประดับด้วยลูกปะคำเพชรที่มีสี่สีเหล่านี้ อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างกันในขนาดและประกายของแต่ละลูกปะคำ บางคนมีลูกปะคำขนาดใหญ่ของการเป็นตัวของตัวเอง บางคนมีลูกปะคำยาวของการเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง บางคนมีทั้งสี่ลูกปะคำ แต่ละลูกปะคำแตกต่างกันเล็กน้อย ผู้ที่มีลูกปะคำหลายแถวของทั้งสี่สีดูเหมือนจะสวยงามมาก! ดังนั้นบัปตาดากำลังมองดูผลลัพธ์ทั้งหมดของลูก ซึ่งสามารถมองเห็นได้ในรูปของลูกปะคำของลูกมองเห็นจากกระยะไกล เพชรเปล่งประกายเหมือนกับเส้นของหลอดไฟเล็ก ๆ นั่นคือภาพ หลังจากที่ได้เห็นผลลัพธ์ที่ได้จากภาพนี้ พ่อบราห์มาถามว่า: เครื่องประดับของลูกทุกคนสมบูรณ์ตามความเร็วของเวลาหรือไม่? มีความแตกต่างที่มองเห็นได้ในผลลัพธ์ ดังนั้นความแตกต่างนี้จะจบสิ้นไปได้อย่างไร? พ่อบราห์มาตอบว่า: ลูกกำลังทำความพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ พร้อมกับความพยายาม พวกเขาก็มีความปรารถนาด้วยเช่นกัน พวกเขาแม้กระทั่งมีความคิดที่จะทำสิ่งนี้ ดังนั้นมีอะไรที่ยังคงอยู่หรือไม่? ทุกคน

รูสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกทั้งหมดได้กลับมาเต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นบอกบาบาว่าความแตกต่างอะไรที่ยังคงมีอยู่ที่จะต้องจบสิ้นลงไปเพื่อที่สร้อยคอของบางคนและลูกประจำของคนอื่นๆ ที่ยาวลงมาถึงที่เท้า - หลายแถวของลูกประจำ - ที่ทั้งหมดจะกลับมาเท่ากันอย่างสมบูรณ์? ลูกทั้งหมดรับฟังคำสอนเดียวกัน ลูกทั้งหมดให้คำสอนเดียวกันกับคนอื่น วิธีการที่ลูกใช้ทั้งหมดก็เหมือนกัน ผู้ประทานเช่นกันก็คือผู้เดียว กฎก็เหมือนกันสำหรับลูกทุกคน ดังนั้นความแตกต่างที่ยังคงมีอยู่คืออะไร? ความคิดเหมือนกัน โลกก็โลกเดียวกัน ดังนั้นทำไมจึงมีความแตกต่าง?

วันนี้ พ่อบราห์มาารู้สึกมีความรักอย่างมากสำหรับลูกๆ ท่านมีความกระตือรือร้นอย่างมากสำหรับภาพที่สมบูรณ์แบบแบบทั้งหมด ท่านรู้สึกว่าคุณทั้งหมดควรได้รับการประดับด้วยลูกประจำในตอนนี้อย่างไร? พ่อสามารถประดับลูกด้วยลูกประจำ แต่ลูกจำเป็นต้องมีพลังในการสวมลูกประจำนั้นด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีพลังเพื่อที่จะดูแลด้วย ดังนั้นบราห์มาถามพ่อชื่อว่า: เรื่องนี้คืออะไร? ทำไมลูกๆ ถึงยังไม่ได้รับการประดับอย่างเต็มที่ เพื่อที่ทุกคนจะสามารถกลับไปบ้านพร้อมกัน? เพียงผู้ที่ได้รับการประดับอย่างเต็มที่เท่านั้นที่จะไปกับท่าน อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? ชีวากล่าวว่า: ความแตกต่างเล็กน้อยมาก ทุกคนคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้และทุกคนทำสิ่งนี้ แต่บางคนคิดและทำในเวลาเดียวกัน นั่นคือความคิดของเขาและการกระทำของเขาไปพร้อมๆ กัน ดังนั้นพวกเขาจึงกลับมาสมบูรณ์ คนอื่นคิดและทำด้วยเช่นกัน แต่มีช่องว่างระหว่างความคิดและการกระทำของเขา พวกเขาทั้งหมดคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอย่างมากแต่พวกเขาทำสิ่งนั้นหลังจากที่เวลาได้ผ่านไปหรือผ่านมานานแล้วช่วงหนึ่ง พวกเขาไม่ได้ทำในเวลาเดียวกัน เหตุนี้เองหลังจากเวลาผ่านไปหรือผ่านมาแล้วช่วงหนึ่ง ความเข้มข้นและความกระตือรือร้นที่พวกเขามีในความคิดของพวกเขาในเวลานั้นจะลดลงโดยเปอร์เซ็นต์ สิ่งนี้คล้ายกับความแตกต่างระหว่างการรับประทานบางอย่างที่ร้อนและสดใหม่ กับการรับประทานบางอย่างที่เย็นชืดและไม่สดคั่งเก่าเก็บ มีความแตกต่างในพลังกำลังที่ลูกได้รับการรับประทานบางอย่างที่สดใหม่และบางอย่างที่คั่งเก่าเก็บ ไม่ว่าบางอย่างจะมีความอร่อยเพียงใดเมื่อมันถูกเก็บไว้บางครั้ง มันไม่ได้ให้ผลลัพธ์เช่นเดียวกับถ้ามีการรับประทานสดๆ มีความแตกต่างระหว่างผลลัพธ์ของผู้ที่คิดเกี่ยวกับบางสิ่งและทำสิ่งนั้นในทางปฏิบัติในตอนนั้น กับผู้ที่คิดเกี่ยวกับบางสิ่งในวันนั้นและทำในวันพรุ่งนี้ เนื่องจากช่องว่างของเวลาเช่นที่ได้บอกกับลูก ประการแรกเปอร์เซ็นต์จะลดลง มีความแตกต่างในจิตวิญญาณของบางสิ่งๆ ที่สดใหม่กับบางสิ่งๆ ที่ไม่สดคั่งเก่าเก็บ ประการที่สองเพราะมีช่องว่างในเวลา ปัญหาจึงมาในรูปของอุปสรรค ดังนั้นให้ความคิดและการกระทำของลูกพร้อมกัน สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าเป็นการให้ทานในทันทีและสะสมบุญที่ยิ่งใหญ่ มิฉะนั้นแทนที่จะเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่กลับกลายเป็นเพียงแค่บุญเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นมีความแตกต่างใช่ไหม? มีความแตกต่างระหว่างการบรรลุผลที่ได้จากบุญที่ยิ่งใหญ่และจากบุญแค่เล็กน้อย ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าสาเหตุคืออะไร? เป็นสาเหตุเล็กน้อยๆ ลูกทำทุกสิ่ง มันเป็นอย่างนั้น แทนที่จะทำในขณะนี้(อ่าบ) ลูกทำหลังจากเวลาผ่านไปหรือผ่านมาแล้วช่วงหนึ่ง(อ่าบ) เหตุนี้เองลูกจึงต้องตรากตรำมากขึ้น ดังนั้นพ่อบราห์มาพูดกับลูกๆ เวลานี้หาวิธีแก้สาเหตุนี้ ลูกได้ยินเรื่องราวของวันนี้ เรื่องราวของการสนทนาระหว่างพ่อทั้งสองไหม? เวลานี้ลูกจะทำอะไร? หาวิธีแก้สาเหตุ การหาวิธีแก้หมายถึงการสร้างบางสิ่ง และแล้วจะมีความใหม่ในตนเองและในโลกด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงผู้ที่ได้รับการประดับอย่างเต็มที่อย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่ทำให้ความคิดและการกระทำของพวกเขาเท่ากัน ถึงดวงวิญญาณที่ทัดเทียมกับพ่ออย่างสม่ำเสมอและที่ให้ทานในทันทีและสะสมบุญที่ยิ่งใหญ่ ถึงผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาที่บริสุทธิ์ของพ่อทั้งสอง ถึงดวงวิญญาณที่สมบูรณ์แบบเช่นนั้น บัปดาตา รัก ระลึกถึง และนมัสสแด

### บัปดาตาพบครู:

ลูกผู้รับใช้คงอยู่บนเวทีของงานรับใช้จากเวลาอมฤตจนกระทั่งเวลากลางคืน แม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังพักผ่อนลูกก็อยู่บนเวที แม้ในขณะที่นอนหลับ ลูกก็อยู่บนเวทีของการเล่นบทบาทของลูก สายตาของทุกคนอยู่ที่วิธีการนอนหลับของลูก ดังนั้นการเป็นผู้รับใช้หมายถึงการเป็นผู้ที่เล่นบทบาทของลูกบนเวทีตลอดทั้ง 24 ชั่วโมง ลูกอยู่เบื้องหน้าของโลกในทุกย่างก้าวและในทุกวินาที ลูกผู้รับใช้ต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นนักแสดงเอก(ฮีโร่)อย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่ได้เพียงแค่นั่งอยู่ที่ศูนย์ของลูก แต่นั่งบนเวที - บนเวทีโลก เมื่อลูกให้ความสนใจอย่างมากต่อสิ่งนี้ ทุกความคิดที่ลูกมีและทุกการกระทำที่ลูกทำจะส่งส่งโดยอัตโนมัติ จะมีความสนใจโดยธรรมชาติ ลูกไม่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ แต่เพราะลูกอยู่บนเวทีก็จะมีใจสนใจโดยธรรมชาติ พิจารณาตนเองว่ามีค่าแก่การกราบไหว้บูชาอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ลูกมีค่าแก่การกราบไหว้บูชาในทุกวงจร จากการพิจารณาตนเองว่ามีค่าแก่การกราบไหว้บูชา ความคิดและความฝันของลูกจะบริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอ ลูกมีความซาบซึ้งน้อยอย่างมากหรือไม่? ไม่ว่าจะอย่างไรส่วนใหญ่ของผู้รับใช้เป็นกุมาริ ลูกกุมาริกลายเป็นดั่งบัลลูนกุมาริ บราห์มากุมาริ และกุมาริ ดังนั้นลูกมีความยิ่งใหญ่อย่างมาก! แม้กระทั่งในเวลานี้ในชาติเกิดสุดท้ายที่ 84 ของลูก เท้าของลูกกุมาริได้รับการกราบไหว้ สิ่งนี้เป็นเพราะลูกกลับมาบริสุทธิ์ที่ลูกได้รับการกราบไหว้ จะไม่มีวันยอมให้กุมาริถ่มลง คนอื่นๆ จะถ่มลงที่เท้าของกุมาริ พวกเขาถ่มลงที่เท้าของกุมาริและดื่มมน้ำนั้น ดังนั้นพวกเขาเป็นกุมาริไหน? พวกเขาเป็นบราห์มากุมาริ ดังนั้นลูกผู้รับใช้เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น! ที่ได้รับการกราบ

ไหว้บูชาหรือไม่? ลูกทั้งหมด ยังมีเพลงที่ร้องด้วยเช่นกันว่า “การกราบไหว้บูชาที่เกิดขึ้นในทุกบ้าน....” เหตุนี้เองจึงสามารถกล่าวได้ว่าลูกได้รับการกราบไหว้บูชา ดุซึแม้กระทั่งบัปตาดายังพูดว่า “นมัสเต” กับลูก สิ่งนี้เป็นเพราะลูกมีค่าแก่การกราบไหว้บูชาที่แม้กระทั่งพ่อยังกล่าว “นมัสเต” กับลูก โดยการอยู่อย่างเป็นตัวของสำนักนี้ ลูกจะทำความก้าวหน้าต่อไป ความก้าวหน้าสำหรับตนเองและงานรับใช้ด้วยเช่นกัน อุปสรรคทั้งหมดจะจบสิ้นลง คุณสมบัติพิเศษทั้งหมดบรรจุอยู่ในสำนักนี้ อัจชะ

### บัปตาดาพบกลุ่ม:

#### 1) วิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ มากมายในชีวิตคือการมีภาระหนักถึงสถานที่จาริกแสวงบุญ

เป็นโชคอย่างมากที่ได้มาถึงดินแดนของผู้ประทานโชค สถานที่แห่งนี้ไม่ได้เป็นสถานที่ที่ว่างเปล่า แต่เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนที่อยู่บนหนทางของบัคตี มีความเชื่อว่าเมื่อพวกเขาเข้าเยี่ยมชมสถานที่จาริกแสวงบุญ บาปทั้งหมดของพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อย อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อไหร่หรือเกิดขึ้นอย่างไร ลูกมีประสบการณ์กับการกลายเป็นดวงวิญญาณบุญโดยการมายังสถานที่จาริกแสวงบุญแห่งนี้ในเวลานี้ การตระหนักถึงสถานที่จาริกแสวงบุญนั้นจะทำให้ลูกไปอยู่เหนือปัญหาต่าง ๆ มากมายในชีวิต การการตระหนักนี้ทำงานเหมือนกับเป็นเครื่องรางของขลัง (เครื่องรางนำโชค) เมื่อใดก็ตามที่ลูกจดจำสถานที่นี้ ความสงบและความสุขของสถานที่นี้จะปรากฏขึ้นมาในชีวิตของลูก ดังนั้นลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณบุญหรือไม่? แม้กระทั่งการเยี่ยมชมดินแดนแห่งนี้ก็เป็นสิ่งซบอของโชค เหตุนี้เองที่ลูกนั้นมิโชคมาก ๆ ลูกได้กลับมาโชค อย่างไรก็ตามการจะกลับมาโชคหนึ่งร้อยเท่าหรือแม้กระทั่งหนึ่งล้านเท่านั้นก็อยู่ในมือของลูกเอง พ่อได้ทำให้ลูกมีโชคและก็เป็นโชคนี้ที่สามารถช่วยลูกได้เป็นครั้งคราว เมื่อใดที่มีอะไรเกิดขึ้นก็แค่มาที่มธุบันด้วยสติปัญญาของลูก แล้วลูกก็จะสัมผัสว่าตัวเองกำลังแกว่งไกวอยู่ในชิงช้าของความสงบและความสุข

#### 2) การเป็นผู้ที่คงงจักรของการตระหนักในตนเองคือการเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ

ลูกทั้งหมดพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ที่คงงจักรของการตระหนักในตนเองหรือไม่? ลูกได้กลายเป็นตัวของการสรรเสริญใด ๆ ก็ตามที่ เป็นของพ่อหรือไม่? เช่นที่ทุกการกระทำที่พ่อได้ทำยังได้รับการสรรเสริญแม้กระทั่งในเวลานี้ว่าเป็นการกระทำที่สูงส่ง ดังนั้นทุกการกระทำที่ลูกทำเป็นการกระทำที่สูงส่งด้วยเช่นกันหรือไม่? ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีการกระทำที่สูงส่งเช่นนั้นหรือไม่? ทุกการกระทำของลูกเป็นการกระทำที่ธรรมดาหรือไม่? ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่คงงจักรของการตระหนักในตนเองเช่นเดียวกับพ่อจะไม่มีการกระทำที่ธรรมดา ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำจะมีความสำเร็จหลอมรวมอยู่ในพวกเขา จะไม่มีความคิดใดๆที่ว่าพวกเขาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ลูกจะมีศรัทธาว่าความสำเร็จมีการประกันไว้แล้ว ผู้ที่คงงจักรของการตระหนักในตนเองจะเอาชนะมายา เพราะพวกเขาเอาชนะมายาพวกเขาจะเป็นตัวของความสำเร็จ ผู้ที่เป็นตัวของความสำเร็จจะมีโชคหลายล้านเท่าในทุกย่างก้าว ลูกสัมผัสว่าตนเองมีโชคหลายล้านเท่าในลักษณะนี้หรือไม่? ลูกได้สะสมรายได้เช่นนั้นที่จะคงอยู่เป็นเวลา 21 ชาติเกิดหรือไม่? การเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงค์หมายถึงการสะสมสำหรับ 21 ชาติเกิด ดังนั้นเฝ้าแต่สะสมในทุกวินาทีอย่างสม่ำเสมอ อัจชะ

#### 3) หน้าที่ของตะเกียงที่มีชีวิต (ลูกปะคำของตะเกียง) คือ นำแสงสว่างมาสู่ความมืด

ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นตะเกียงที่จุดติดสว่างอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกตะเกียงของโลก เป็นตะเกียงที่คงอยู่ตลอดไปของโลก ซึ่งอยู่ในความทรงจำที่มีการเฉลิมฉลองดีพมาลาแม้กระทั่งในวันนี้ ดังนั้นลูกมีศรัทธาและความซาบซึ้งว่าลูกเป็นตะเกียงดีพมาลาหรือไม่? แม้กระทั่งในวันนี้ผู้คนหม่นลูกบัตของลูกประคำของลูกเป็นอย่างมาก! เพราะเหตุใดพวกเขาถึงทำเช่นนั้น? เพราะลูกกลายเป็นผู้ที่นำแสงสว่างมายังที่มืดมิด สัมผัสตนเองเป็นตะเกียงที่จุดติดสว่างอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ตะเกียงที่กระพริบหรี่ ว่าจะมีพายุมากมายเพียงใดลูกซึ่งเป็นตะเกียงจะมีแสงที่ส่องสว่างอย่างสม่ำเสมอและตลอดไป แม้กระทั่งโลกก็ก้มลงให้กับตะเกียงเช่นนั้น แม้กระทั่งพ่อก็อยู่กับตะเกียงเช่นนั้น พ่อจะไม่อยู่กับตะเกียงที่ริบหรี่ เช่นที่พ่อเป็นแสงที่ส่องสว่างอย่างสม่ำเสมอและเป็นแสงที่คงอยู่ตลอดไปและเป็นแสงอมตะ ในทำนองเดียวกันลูกเป็นแสงอมตะด้วยเช่นกัน อนุสรณ์ความทรงจำของลูกคงอยู่ในรูปของตะเกียงอมตะ แม้กระทั่งในขณะที่ลูกนั่งอยู่ในรูปที่มีชีวิตของลูก ลูกสามารถที่จะเห็นอนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกทั้งหมด ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น! อัจชะ

**พร:** ขอให้ลูกมีชัยชนะเหนืออุปสรรคและมีการประหยัดเวลาและความคิดของลูกด้วยการหันเข้ามาสู่ภายในตนเอง สิ่งประดิษฐ์ที่มีพลังใหม่ ๆ ใดๆจะทำได้นั้น เท่าที่ลูกอยู่อย่างหันเข้ามาสู่ภายในตนเอง นั่นคืออยู่ใต้ดิน ลูกจะได้รับการปกป้องจากบรรยากาศตามนั้น พลังในการไตร่ตรองของลูกจะเพิ่มขึ้นและลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยจากอุปสรรคของมายา จงหันเข้ามาสู่ภายในตนเอง มีความร่าเริงสดใส และมีภาพลักษณ์ที่ดึงดูดแม้กระทั่งขณะที่เข้ามาสู่การหันออกไปภายนอก ฝึกฝนสิ่งนี้ขณะที่สิ่งใดก็ตามและจะประหยัดเวลาของลูก และลูกจะประสบความสำเร็จมากขึ้น

**คติพจน์:** อย่าได้หวาดกลัวต่อการเจ็บป่วย ให้ผลไม้มสมุนไพรรและกล่าวคำอ้อลา

\*\*\* โอม ซานติ \*\*\*